

РЕШЕНИЕ

№ 10793

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6741** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на И. М. Б., чрез адв. С. от САК, срещу Заповед №435/17.06.2024г., издадена от председателят на Комисията за защита на потребителите с която е му е наложено дисциплинарно наказание-„уволнение“. В жалбата се твърди, че заповедта е издадена при неспазване на императивната норма на чл. 97, ал. 1 от Закона за държавния служител. Същата е немотивирана и е постановена в нарушение на чл. 6, ал. 2 АПК. Наложено наказание е несъразмерно, тъй като не е съобразено с тежестта на извършеното нарушение, което е и основание по чл. 146, т. 2, т. 4 и т. 5 АПК за отмяна на индивидуалния административен акт. Иска се от съда да постанови решение, с което да бъде отменена оспорената заповед. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. С. от САК. Последният депозира писмени бележки по същество на спора и списък с разноски.

Ответникът – председателят на Комисията за защита на потребителите – редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в о.с.з. по делото на 11.03.25г. и в писмени бележки.

Административен съд София-град, като прецени доказателствата по делото, приема за

установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че И. М. Б. със заповед №172 от 07.10.2022г. е възстановен на длъжност главен секретар на Комисията за защита на потребителите издадена от председателят на КЗП, която е заемал до 22.07.2022г./л.144/

Повод да образуване на дисциплинарното производство срещу жалбоподателят Б. е неизпълнение на Заповед с рег.№ 594/06.06.2023г., на председателят на КЗП издадена във връзка с получена информация за потенциално компрометирана информационна кибер-сигурност/на КЗП/, като е било разпоредено следното:

- Да бъдат проверени и изготвени бекъпи на съществуващия информационен актив;
- Да бъде изготвен актуален опис на съществуващата инфраструктура;
- Да бъде изготвен план от ИТ служителите за действие при отпадане на съществуващата инфраструктура;
- Да бъде изготвен анализ на съществуващата ИТ инфраструктура и да бъдат набелязани мерки за повишаване на информационната сигурност;
- Да бъде проверена консисентността и работоспособността на наличните направени бекъпи. “

Организацията по изпълнението на заповедта е възложена на жалбоподателят Б. и срокът за нейното изпълнение е бил 2 дни-до 08.06.2023г. Контрола по заповедта е възложена на К. А. член на КЗП./л.94/

В изпълнение на заповедта, И.Б. в качеството си на главен секретар на КЗК е изготвил докладна записка №Ц-01-201 от 08.06.2023г. до председателя на КЗП, с която информира председателят, че на 07.06.2023г. служители по киберсигурността на „А1 България“ ЕАД са направили анализ на пощенския сървър на КЗП и са установили зловреден файл. Копия на лотовете в сървъра са били предоставени на ДАНС и ГДБОП. Предприети са спешни мерки за копиране на информацията (бекъп) върху външни дискове, предоставяни от „А1 България“ ЕАД и поради големия обем от данни и последващите възстановяване при необходимост към 08.06.2023г. същите все още са били в процес на копиране за извършените действия по изпълнение на заповедта от 06.06.2023г. и е предложено в спешен порядък да се изискат оферти от фирми които са работили по конфигурирането и поддържането на сървърите в КЗП, а именно: „А1“, „К.“ и „Геском“. Жалбоподателят е посочил в докладната, че са изготвени и изпратени покани до посочените фирми в които е описано какви дейности трябва да извършат и в какви срокове. В същата докладна се предлага да се организира среща с представители на Министерството на електронното управление за приемане на конкретни стъпки за включване на информационните масиви на КЗП към Държавния частен хибриден облак. Същата е била адресирана до председателят на КЗП, чрез К. А., които е осъществявал контрол по изпълнение на заповедта. Върху същата е положен подпис /без имена/ и е изразено съгласие в отразеното в докладната с дата

08.06.2023г. на главният секретар на КЗП Б./л.28-29/

Другият служител фигуриращ в процесната заповед,които е осъществявал контрол по изпълнение на същата-К. А. член на КЗП,също е изготвил Докладна записка №Ц - 01-202 от 08.06.2023г. до председателят на КЗП,с която го уведомява и обръща внимание,че в края на 2022 година е сключен договор с фирма „Видео сателит 2005“ООД за изготвяне на анализ на съществуващата информационна инфраструктура на КЗП и няма необходимост от нов анализ,защото към този момент няма нищо ново след този анализ.Към докладната записка е приложен и самия анализ,който съдържа подробно описание на съществуващата информационна инфраструктура./л.40/Видно от представените доказателства по делото от 12.06.2023г. до 14.08.2023г.,жалбоподателят И.Б. не е бил на работа поради отпуск по болест,като същият е бил заместван от Ю.Ц..По повод процесната заповед и.д. главен секретар И. Ц. е изготвила докладна записка №Ц-01-201 от 16.06.2023г. с която информира председателят на КЗП,че са получени оферти от посочените фирми и най-изгодна за КЗП е тази на „Геском“ ООД и предлага да се сключи договор за изпълнение на посочените дейност,което е одобрено от председателя на КЗП.На 27.06.2023г. е подписан протокол за извършената работа където подробно са описани всички дейности.Изрично е посочено, че всички бекъпи са проверени,изчистени и върнати в работна среда с направени тестове.В Докладна записка №Ц-01-243 от 10.07.2023г. А. П. и Т. К.,ИТ специалисти в КЗП предоставят пълен опис на съществуващата информационната инфраструктура на КЗП.Върху докладна записка №Ц-01-201 от 16.06.2023г. от И. Ц. е поставена резолюция „Да“,като същата е била адресирана до С. А. в качеството му на председател.

Със Заповед с рег.№961 от 27.10.2023г. на председателя на КЗП е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателят Б.,във връзка с изложеното в доклад от инспектората на М. №Ц-00-2989/28.08.2023г. и неизпълнение на заповед № 594/06.06.2023г.По повод заповедта е било образуваното дисциплинарно дело №4 от 2023г.,като е било проведено заседание на дисциплинарният съвет на 15.11.2023г.В протокола е отбелязано,че при произнасянето си членовете следва да вземат предвид единствено извършеното от г-н Б. по отношение на заповед №594/06.06.2023г.В протокола е отразено,че: в докладната записка,подписана от И. Б. - главен секретар на КЗП и Г. К. - гл. експерт в дирекция ОКБС,няма информация за изпълнението на разпорежданията по т. 2, 3, 4 и 5 от Заповед № 594/06.06.2023г.,както и не са посочени конкретни мерки за изпълнението им,а са посочени други мерки,адекватни според тях да решат някои възникнали проблеми.От този факт следва изводът,че г-н Б. не е изпълнил възложеното му със заповед № 594/06.06.2023г., а именно да организира изпълнението на заповедта по т.2,3,4 и 5.Д. съвет е посочил,че от събраните по преписката доказателства дават основание да се приеме,че служителят И. Б. е извършил дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл,изразяващи се в неизпълнение на служебните задължения,които водят до ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя и до налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90 от ЗДСл.В конкретния случай събраните по преписката доказателства дават основание да се приеме, че нарушенията са виновно извършени, тъй като са осъществени с пълното съзнание за вредните последици от тях.

Видно от протокол на проведено редовно заседание дисциплинарният съвет е взел решение в което е посочено ,че И. Б.-главен секретар на КЗП не е изпълнил служебните си задължения и не е изпълнил актове и заповеди на горестоящия орган,като е действал виновно и в нарушение на изискванията на Закона за държавния служител/ЗДС/ - член 21, ал. 1 и чл. 24, ал.1 във връзка с член 89, ал. 2, т.1 и т.5 от ЗДС и чл.5, ал.2 и чл.6, ал. 1 от Кодекс за поведение на служителите в държавната администрация/КПСДА/.В протокола е посочено ,че извършените нарушения са достатъчно сериозни,за да бъдат основание за налагане на дисциплинарно наказание - "уволнение" на основание чл.90, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител.Със заповед Заповед №435/17.06.2024г. председателя на Комисията за защита на потребителите,основание чл. 97 във връзка с чл.90, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител; чл. 89, ал. 2, т.1 и т.5 във връзка с чл. 21, ал.1 и чл.24, ал.1 от Закона за държавния служител, във връзка с чл.5, ал.2 и чл. 6, ал.1 от Кодекс за поведение на служителите в държавната администрация и чл.8, ал. 1 и ал.2, т.6 и т.9 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация,е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ на И. М. Б.Между временно в хода на образуваното производство с решение №346/22.05.2024г. на Министерски съвет С. С. А. е бил освободен,като председател на КЗП и е определен за председател на комисията М. А. Ф..

По делото са приети,като доказателства документите,цялата административна преписка по издаване на оспорената Заповед за налагане на дисциплинарно наказание,както и документи приобщени по реда на чл.192 от ГПК,съгласно определение на съдът.

В хода на проведеното съдебно производство са събрани гласни доказателства,чрез разпит на двама свидетели служители при КЗП:

Свидетелят П. твърди,че работил,като системен оператор при КЗП през 2023г. ,като през лятото имало много атаки.Твърди пред съдът следното:“Проверявал съм консистентността на наличните бекъпи. Постоянно се правят такива анализи, за да може след това бекъпът да е актуален. От направения бекъп информацията бе върната, съответно е бил добре. Този проблем го преодоляхме в рамките на 2 – 3 до 5 дни. Не си спомням точната дата. Г-н Б. към онзи момент изпълняваше длъжността главен секретар. Мисля, че тогава, в периода на атаката, г-н Б. излезе в болничен. Постоянно ми е звънял по телефона, интересувал се е какво става, координирали сме си действията и с мен и с колегата, и с другите институции, защото тогава бяха засегнати доста. Пишихме имейли за случилото се, че имаме атака, вземахме информацията, която е нужна на ЦЕРТ, за да могат да изготвят някаква форма. ЦЕРТ отговарят за компютърната сигурност на институциите, там трябва да се изпрати имейл, ако нещо се е случило.“

Свидетелят К. - твърди,че работил,като системен оператор при КЗП през 2023г.,като пред съдът изложи следното:“Мисля, че беше юни месец. Имаше срив в системите, като веднага бяха предприети действия по правене на бекъп на системите, което беше съгласувано с г-н Б.. Свързах се с фирмите, които имат системи на нашите сървъри, за

ги да попитам как да направя коректно бекъпа, защото всяка система си има специфика. За да може след това да се възстанови и да работи без загуба на информация. За по 1-2 дни бяха направени тези бекъпи. Изготвен е актуален опис на инфраструктурата в КЗП - на всички сървъри, всички дискови масиви, всичко това е изготвено и предоставено на ръководството. Анализ на IT инфраструктурата, с оглед повишаване на сигурността ѝ, беше извършен скоро преди това и затова сметнахме, че не е нужно и поради липса на финансови ресурси, да се извършва повторен анализ. Държахме постоянна връзка с г-н Б., дори докато беше в болница, изпратихме оферти на няколко фирми да могат да оправят проблема. Възможно най-бързо трябваше да се реагира, тъй като работим с граждани.“

Съдът кредитира свидетелските показания, като приема същите за логични и последователни, които кореспондират с другите доказателства по делото.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, доколкото актът засяга правната ѝ сфера, насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, както и е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – председател на КЗП, в рамките на предоставените му правомощия по чл. 92, ал. 1 и чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, както и във връзка с решение №346/22.05.2024г. на Министерски съвет. По силата на чл. 8 от Устройствения правилник на КЗП, председателят на КЗП е орган по назначаването на държавните служители, овластен с правото да назначава държавните служители.

Процесната заповедта е издадена и в съответствие с изисквания за форма и съдържание на акта за налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на служебното правоотношение по чл. 97, ал. 1 и чл. 108, ал. 1 от ЗДСл.

При налагане на дисциплинарното наказание е спазен преклузивният двумесечен срок от откриване на нарушението, предвиден в чл. 94 от ЗДСл. В конкретния случай откриването на нарушението с всичките му факти и обстоятелства е станало на 21.11.2024г., когато дисциплинарният съвет е предложил на председателя на КЗП, да наложи на И. Б. дисциплинарно наказание „уволнение“. До датата на издаване на заповедта видно от представените доказателства жалбоподателят е бил в отпуск. Неоснователно се явява и възражението на жалбоподателя за неспазване на императивното изискване на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Цитираната разпоредба задължава преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Изслушването на държавния служител и

определянето на срок за изготвяне на писмените му обяснения са действия на наказващия орган, които са предвидени като гаранция за обективното провеждане на дисциплинарното производство, така че в най-голяма степен да бъде предотвратена възможността за съществено увреждане на законни права и интереси на дисциплинарно отговорните лица. Представени са доказателства, че това действие е извършено от председателят на КЗП и макар и лаконично в заповедта за уволнение същите са обсъждани.

Относно законосъобразността на оспорената заповед, съдът намира, че същата не съответства на материалния закон.

Първо съгласно разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от ЗДСл, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, като в т. 3, т. 4 и т. 5 от ЗДСл е предвидено изискването за посочване на трите имена и длъжността на наказвания държавен служител, описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушени. Т.е. в заповедта трябва да са посочени всички съставомерни от обективна и субективна страна елементи на деянието /неговото съдържание; формата на вината, време, място и обстоятелствата, при които е извършено/, по начин, даващ възможност да се направи индивидуализация на дисциплинарното нарушение. Заповедта следва да съдържа описание на всички обстоятелства, които имат значение на релевантни юридически факти и обосновават наличието на виновно поведение, квалифицирано като дисциплинарно нарушение по смисъла на някоя от хипотезите на чл. 89, ал. 2 от ЗДСл.

От правна страна оспорената заповед е основана на чл. 89 ал. 2 т. 1 и т. 5 от ЗДСЛ, вр. чл. 21 ал. 1 и чл. 24 ал. 1 от ЗДСл. вр. чл. 5, ал. 2 и чл. 6, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация/КПСДА/. Разпоредбата на [чл. 89, ал. 1 и 2 от ЗДСл](#) регламентира основанията за възникване на дисциплинарна отговорност, като в ал. 1 е предвидено, че държавният служител, който е нарушил виновно своите служебни задължения се наказва с предвидените в този закон наказания, а според ал. 2 т. 1—т. 5, дисциплинарни нарушения са: неизпълнение на служебните задължения, забава в изпълнението на служебни задължения, неспазване кръга на служебните правомощия, нарушение на задълженията спрямо гражданите и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Посочените в оспорения акт като нарушени разпоредби е вменено на жалбоподателят неспазване на разпоредбите на чл. 5, ал. 2 и чл. 6, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. В обжалваната заповед, обаче, не се съдържа информация в какво се изразява непрофесионалното изпълнение от страна на жалбоподателят на негови задължения и функции (като му се вменява неизпълнение на заповед, а не непрофесионално изпълнение на заповед) и в какво се изразява неподдържаното на актуални знания и не повишаване на неговите уменията, необходими за ефективното изпълнение на служебните си задължения (чл. 5, ал. 2 от Кодекса). Информация, данни и анализ в заповедта, както и предхождащите документи относно вменените му

нарушения на тези разпоредби на Кодекса не се съдържа в обжалваната заповед, като съдът констатира че същите са неотнормирани към ангажираната дисциплинарна отговорност.

Относно **неизпълнението на служебни задължения** по смисъла на [чл. 89, ал. 2, т. 1, ЗДСл.](#) Предмет на дисциплинарното обвинение е **неизпълнението на служебни задължения** по повод разпореджания по т.2,3,4 и 5 от Заповед № 594/06.06.2023г. Преките задължения на секретаря на КЗП са изброени в длъжностната характеристика/л.95/, както и за сферите на дейност, за които той отговаря, но сред изброените не са посочени задължения на служителя, вменени с процесната заповед/л.95-97/. От събраните доказателства по делото гласни и писмени се установява, че заповедта е била изпълнена, но не в указаните срокове т.к. практически действията на служителите на КЗП, обезпечаващи кибер-сигурността на комисията са зависели от външни фактори, като ЦЕРТ и дружеството/"Геском"ООД/ което е обслужвало комисията. Видно е подписан протокол 27.06.2023г./л.52/ за извършената работа между у-ля на "Геском"ООД и представител на КЗП, подробно са описани всички дейности. Изрично е посочено, че всички бекъпи са проверени, изчистени и върнати в работна среда с направени тестове. В Докладна записка №Ц-01-243 от 10.07.2023г. А. П. и Т. К., ИТ специалисти в КЗП, предоставят пълен опис на съществуващата информационната инфраструктура на КЗП. В случая ако обективно е имало някакво нарушение същото е било свързано със **забавяне в изпълнението на служебни задължения** т.2, но тези обстоятелства не са изследвани по делото /чл. 89, ал. 2 ЗДСл./, както и не са изследвани обстоятелства дали са били налице обективни причини за това забавяне. С оглед установеното съдът приема, че посочените от органа неправомерни бездействия по неизпълнение на разпореджанията в заповедта в срок от два дни, жалбоподателят не нарушил задължения в кръга на служебните, присъщи на длъжността му и същите не изпълват състава на чл.89 ал.2 т. 1 от ЗДСл.

Второ при налагане на дисциплинарното наказание, административният орган следва да се съобрази с критериите, визирани в чл. 91, ал. 1 от ЗДСл, а именно: **тежестта на нарушението** и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и **цялостното служебно поведение** на държавния служител.

За да е законосъобразна една заповед за налагане на дисциплинарно наказание е необходимо да е доказано твърдяното дисциплинарно наказание и наложеното дисциплинарно наказание да е в съответствие с чл. 91, ал. 1 ЗДСл. За да бъде обаче едно деяние дисциплинарно нарушение е необходимо деянието да е извършено от служителя виновно - чл.89, ал.1 ЗДСл. Вината е субективното отношение на дееца към деянието, с което се осъществява дисциплинарното нарушение. Тя може да бъде под формата на умисъл - пряк или евентуален, или под формата на непредпазливост - небрежност или самонадеяност. Председателят на КЗП в процесната заповед

е изложил мотиви, че служителят е извършил нарушенията **виновно**, но без да изложи мотиви по отношение на **формата на вина**, същите обстоятелства са посочени и протокола изготвен от ДС. Не са обсъдени докладните от жалбоподателят и тази на К. А. член на КЗП с №Ц-01-202 от 08.06.2023г. до председателя на КЗП, които е осъществявал контрол върху действията на Б. по повод неизпълнението на процесната заповед за която е бил уволнен. От доказателствата по делото е видно, че А. изразил съгласие със предложението на главния секретар на КЗП, в какъв порядък и срок да се предприемат действия от длъжностни лица на КЗП, за се изпълни процесната заповед председателят. От събраните по делото гласни доказателства се установява, че по повод изпълнение на процесната заповед главният секретар е предприел незабавни мерки и е контролирал процеса по изпълнение на заповедта. Липсват каквито и да е данни за **субективна страна** на така извършеното нарушение от страна на жалбоподателят. Всяка от формите на проявление на вината има свое собствено съдържание т. е. отразява различно интелектуално и волево състояние на дееца. А без мотиви за виновно поведение на държавния служител не е налице елемент на фактическия състав на дисциплинарното нарушение - чл. 89 ЗДСл, защото само виновното осъществяване на дисциплинарите нарушения по чл. 89, ал. 2 ЗДСл са основание за налагане на дисциплинарно наказание. Липсата на мотиви за виновното поведение на жалбоподателя прави оспорената заповед незаконосъобразна и на това основание. Настоящият състав следва да посочи, че формата на вина има и пряко отношение към размера на наказанието - чл. 91, ал. 1, т. 2 ЗДСл. В обжалваната заповед, както и в протокола /дисциплинарен съвет/ДС **не е посочена формата на вина**.

В случая също е наложено най-тежкото от изброените в [чл.90 ал.1 от ЗДСл](#) наказания като дисциплинарнонаказващият орган не е изложил каквито и да било съображения относно определянето му. По преписката липсват данни и доказателства, които да сочат, че при избора на конкретното наказание са взети предвид обстоятелствата, визирани в нормата на [чл. 91 от ЗДСл](#). По никакъв начин не е обсъдена представената от ответника годишна оценка на изпълнение на работата на жалбоподателят, сочеща че „изпълнението надвишава изискванията“ с дата 23.01.2023г. на служебните му задължения./л.143/Съдът приема, че в заповедта липсват мотиви, въз основа на които да бъде направен обоснован извод дали при определянето на размера на дисциплинарното наказание е бил спазен принципът за съразмерност. Действително органът по назначаването има предоставена от закона оперативна самостоятелност, но тя не изключва съдебния контрол съгласно чл. 169 АПК. Предоставената от закона възможност за преценка трябва винаги да бъде използвана в рамките на закона и в изпълнение на неговата цел. Отклонението от това правило води до превратно упражняване на власт, а нарушаването на изискванията за упражняване на оперативната самостоятелност прави акта несъответен на целта на закона. Неизлагането на мотиви в обжалваната заповед по отношение на предпоставките, предвидени в чл. 91, ал. 1 ЗДСл и относно обстоятелствата, довели до налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание, също съставлява съществено

нарушение на административно-производствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на акта.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспорената заповед отменена, като незаконосъобразна.

С оглед изхода на производството основателна е претенцията на жалбоподателят за присъждане на направените по делото разноски в общ размер 1110,00лв., от които 1100 лв., договорено и изплатено в брой адвокатско възнаграждение и 10 лв.–държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, първо отделение, 34-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. М. Б. ЕГН: [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [населено място], [улица] 2 Заповед № 435/17.06.2024г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание чл. 97 във връзка с чл.90, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител; чл. 89, ал. 2, т.1 и т.5 във връзка с чл. 21, ал.1 и чл.24, ал.1 от Закона за държавния служител, във връзка с чл.5, ал.2 и чл. 6, ал.1 от Кодекс за поведение на служителите в държавната администрация и чл.8, ал. 1 и ал.2, т.6 и т. 9 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация, му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на И. М. Б., ЕГН: [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [населено място], [улица], направените по делото разноски в размер на 1110,00 /хиляда сто и десет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

съдия:

